

Teza: niewłaściwe wykonywanie czynności zawodowych.

Zachowania radcy prawnego polegające na nie poinformowaniu klientki o otrzymaniu opinii biegłego stanowi delikt dyscyplinarny.

Sygn. akt WO-160/19

ORZECZENIE

z dnia 23 października 2019 roku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie,

w następującym składzie:

Przewodniczący SWSD Robert Staszewski

Sędziowie: SWSD Elżbieta Gajda - Krynicka SWSD Julian Cybulski /sprawozdawca/

Protokolant Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Mariusz Łątkowski po rozpoznaniu w dniu 23 października 2019 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego W. L.

obwinionego o to że:

1.

W Gostyninie w okresie od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia 4 września 2017 r. działając jako pełnomocnik M. Ź. (1) w sprawie o sygn. akt I Ns 1124/15 przed Sądem Rejonowym W Płocku nie poinformował M. Ź. (1) o przebiegu tego postępowania, w tym o wpływającej do sprawy korespondencji procesowej oraz otrzymaniu przez radcę prawnego opinii biegłego, co stanowi naruszenie art. 44 ust.1 Kodeksu etyki zawodowej,

2.

W Gostyninie w dniu 4 września 2017 r. dokonał bez ważnej przyczyny wypowiedzenia pełnomocnictwa procesowego udzielonego mu przez M. Ź. (2) w dniu 11 grudnia 2015 r. do sprawy o sygn. akt Ns 1124/15 przed Sądem Rejonowym w Płocku, co stanowi naruszenie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Z powodu odwołania Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 maja 2019 r. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 17 grudnia 2018 r. sygn. akt D 93/18 w sprawie Obwinionego radcy prawnego W. L., w Warszawie, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie,

Orzeka:

1. Zmienia orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 25 października 2019 r. sygn. akt 160/19 w ten sposób, że:

- za czyn opisany w pkt 1 orzeczenia wymierza karę upomnienia
- za czyn opisany w pkt 2 orzeczenia wymierza karę nagany

3.

Za czyny o których mowa w pkt 1 i w pkt 2 orzeczenia wymierza łączną karę nagany.

4.

Zasądza od obwinionego W. L. koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1200.00 zł. (słownie złotych : jeden tysiąc dwieście) na rzecz Krajowej Rady Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie uznał radcę prawnego W. L., winnym tego że:

1.

w okresie od dnia 11 grudnia 2015 r. do 04 września 2017 r. działając jako pełnomocnik M. Ż. (1) w sprawie sygn. akt I Ns 1124/15 przed Sądem Rejonowym w Płocku nie poinformował M. Ż. (1) o otrzymaniu opinii biegłego, który to czyn stanowi naruszenie art. 44 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z art. 64.ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył karę upomnienia,

2.

w dniu 04 września 2017r. dokonał bez ważnych przyczyn wypowiedzenia pełnomocnictwa procesowego udzielonego mu przez M. Ż., który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych oraz art. 22 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych wymierzył karę nagany.

Od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie odwołał się Obwiniony radca prawny W. L. i Minister Sprawiedliwości.

Obwiniony W. L. w odwołaniu zarzucił:

- pozbawienie go prawa do obrony co rzutuje na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez wydanie w dniu 17.12.2018 roku zaskarżonego orzeczenia, choć Obwiniony wniósł o odroczenie rozprawy, gdyż od dnia 12.11 do 25.12.2018 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim a od 12.11 do 25.11.2018 roku także w szpitalu.
- pozostawienie poza oceną dowodową dokumentów z akt sprawy I Ns 1224/15 SR w Płocku a także pisemnych wyjaśnień oraz e-maili, Obwinionego co miało wpływ na treść zaskarżonego Orzeczenia. Obwiniony wnosi o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, do ponownego rozpoznania.

W złożonym odwołaniu Minister Sprawiedliwości zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez zaniechanie kary łącznej w przypadku jednoczesnego ukarania za przewinienia dyscyplinarne z punktu 1 i 2 skarżonego orzeczenia karami jednostkowymi upomnienia i nagany. Minister Sprawiedliwości wniósł o połączenie kar jednostkowych upomnienia i nagany wymierzanych za przewinienia dyscyplinarne z punktu 1 i 2 rozstrzygnięcia i orzeczenie wobec radcy prawnego W. L. kary nagany.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie od wyroku Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego w Warszawie przez Obwinionego W. L. nie jest zasadne. Obwiniony został wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie celem przesłuchania go jako obwinionego w dniu 29 listopada 2017r. o godz. 13,30. Obwiniony nie stawił się. Tego samego dnia 29 listopada 2017r. złożył pismo o usprawiedliwienie nieobecności . Z dokumentów wynika, że mógł to zrobić znacznie wcześniej. Ponownie Obwiniony został wezwany przez Rzecznika OIRP w Warszawie na dzień 10 stycznia 2018 r. godz. 14.15.

Obwiniony również nie stawił się. Ponownie wezwany na 20 lutego 2018 r. na godz. 11.00. Obwiniony jak poprzednio nie stawił się i nie złożył żadnych wyjaśnień.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozprawę, wyznaczył na dzień 17 grudnia 2018 r. Jak wynika z protokołu rozprawy sądowej, w dniu 12 grudnia 2018 r. wpłynął mail Obwinionego, w którym wniósł on o odroczenie sprawy z racji, iż od 12 listopada do 25 grudnia 2018r. przebywa na zwolnieniu lekarskim, w tym od 12 listopada do 25 listopada 2018 r. w szpitalu. Obwiniony złożył dokument potwierdzający jego pobyt w szpitalu od 12 do 25 listopada 2018 r., jednakże nie złożył żadnego stosownego zaświadczenia, że był chory w dniu rozprawy to jest 17 grudnia 2018r. Co prawda obecność na rozprawie nie jest obowiązkowa jednakże Obwiniony nie wykorzystał możliwości złożenia w tej sprawie stosownych wyjaśnień czy dokumentów jeżeli takie posiadał dla wykazania swojej niewinności. Wobec faktu, że Obwiniony został prawidłowo zawiadomiony o rozprawie a Obwiniony bez prawidłowego usprawiedliwienia nie stawił się na rozprawie, Sąd na podstawie art. 68³ ustawy o radcach prawnych słusznie postanowił przeprowadzić postępowanie bez udziału Obwinionego, albowiem uznał, że obecność Obwinionego nie jest niezbędna, gdyż stan faktyczny może być ustalony w oparciu o przedstawione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dokumenty, także złożone przez Obwinionego jak i zeznania świadków.

W tym stanie Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał odwołanie Obwinionego od zaskarżonego orzeczenia za niezasadne i oddalił odwołanie.

Odwołanie od wyroku Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie przez Ministra Sprawiedliwości jest zasadne. Minister nie kwestionuje ustaleń faktycznych dokonanych przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, dotyczących sprawstwa i bezspornej winy radcy prawnego W. L. w zakresie punktu 1 i 2 orzeczenia, jednakże nie można orzeczenia zaakceptować z uwagi na zaniechanie wymierzenia kary łącznej.

Zgodnie z treścią art. 2 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r., prawo o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014 r. poz. 1778) która obowiązuje od 25 grudnia 2014 r. wprowadził instytucję kary łącznej do postępowania dyscyplinarnego, dlatego też powinien on mieć zastosowanie do wyroku Sądu Dyscyplinarnego z 17 grudnia 2018 r. W przypadku orzeczenia za poszczególne delikty kar jednostkowych tego samego rodzaju lub innych podlegających łączeniu, Sąd ma możliwość kształtowania wysokości kary łącznej. W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie wprawdzie dokonał oceny wymiaru kary za poszczególne przewinienia dyscyplinarne niemniej odstąpił od wymierzenia kary łącznej. Uwzględniając ustawowe wytyczne dotyczące wymiaru kar o których mowa a art. 65 ust 1 pkt 1 i 2 ustawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny winien połączyć wymierzone w punktach 1 i 2 orzeczenia jednostkowe kary upomnienia i nagany i zgodnie z art. 65¹ ust. 2 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych orzec karę łączną nagany.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust.1 i 2 ustawy o radcach prawnych, w związku z § 1 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. nr 86/9/2015.